

KONFERENCJA PRAWNA

Obligatoryjna mediacja: najnowsze analizy i perspektywy rozwoju

8 listopada 2016 r., Uniwersytet SWPS

WYMAGANIA DOTYCZĄCE TEKSTU – rozdziału monografii

- tytuł,
- krótkie wprowadzenie (lead),
- śródtytuły,
- przypisy odsyłające do wszystkich źródeł publikacji aktów prawnych oraz do powoływanej w publikacji bibliografii,
- abstrakt w języku angielskim, o objętości od 800 znaków do 1200 znaków (max 1 strona).

Objętość : minimum 0,5 arkusza wydawniczego (od 20.000 znaków do 30.000 znaków); tekst przekraczający wskazane ramy może zostać opublikowany za zgodą przewodniczącego komitetu naukowego i redaktora naukowego monografii.

Tekst powinien być napisany w wersji elektronicznej i zapisany utworzone za pomocą programu Microsoft Word wysłany na adres kantolak@swps.edu.pl

Praca powinna być wysłana jako załącznik i musi zawierać w nazwie: nazwisko i imię autora oraz tytuł
Stosujemy czcionkę: Times New Roman, 12 pkt., interlinia 1,5. Marginesy 2,5 x 2,5 cm.

Na końcu tekstu nie należy umieszczać pozycji bibliograficznych.

Tekst nie powinien zawierać strony tytułowej.

Tekst powinien być opatrzony następującymi danymi autora: imię i nazwisko, pełna nazwa uczelni autora.

W pracy umieszczamy tytuł (w dwóch wersjach językowych – polska i angielska).

Praca powinna posiadać wyraźny wstęp (uwagi wstępne), strukturę dopasowaną do wartości merytorycznej tekstu, w tym śródtytułu, oraz zakończenie (podsumowanie, uwagi końcowe).

Tabele, wykresy i zdjęcia powinny zawierać dokładne źródło oraz najlepszej jakości rozdzielczość.

Charakterystyka systemu przypisów:

1. Przypis publikacji książkowej np.: P. Pawełczyk, *Socjotechniczne aspekty gry politycznej*, Poznań 2000, s. 94-95.
2. Przypis pracy pisanej pod redakcją np.: D. Kondrakiewicz, *Podmioty międzynarodowych stosunków politycznych [w:] Międzynarodowe Stosunki polityczne*, red. M. Pietraś, Lublin 2006, s. 65-68.
3. Odwołanie do poprzedniego źródła: Tamże, s. 62.
4. Odwołanie do źródła autora wcześniej cytowanego np.: P. Pawełczyk, *Socjotechniczne...*, s. 72.
5. Przypis z artykułu naukowego z czasopisma np.: A. Sagan, *Mniejszości narodowe w Polsce*, „Przegląd Zachodni” 1996 nr 4, s. 76.
6. Przypis artykułu z gazety np.: W. Szacki, *TVP dobra dla Kaczyńskiego*, „Gazeta Wyborcza” z 8.07.2010, nr 157, s. 5.

7. Opis dokumentu archiwalnego cytowanego np.: Archiwum Akt Nowych w Warszawie (AAN), Ministerstwo Spraw Zagranicznych (MSZ), sygnatura (sygn.) 3322, k. 453.
8. Przypis ustawy np.: Ustawa z dnia 27 czerwca 1997 r. o partiach politycznych, (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 857, ze zm.), dalej UoPP.
9. Źródło internetowe np.: Library of Congress Country Studies, [http://lcweb2.loc.gov/cgi-bin/query/r?frd/cstdy:@field\(DOCID+su0269\)](http://lcweb2.loc.gov/cgi-bin/query/r?frd/cstdy:@field(DOCID+su0269)), wydruk z dnia 12.07.2010.

DODATKOWE INFORMACJE DOTYCZĄCE SZCZEGÓŁOWEJ STANDARYZACJI NIEKTÓRYCH ZAPISÓW*:

Powolywanie aktów prawnych

a) identyfikatory

ustawa z 19.06.1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 3, poz. 20 ze zm.)

zapis: Dz. U. z 2008 r. Nr 15, poz. 155

– skrót wydawnictwa – stosowany zapis:

Dz. U. – Dziennik Ustaw (zapis ze spacją w środku!)

M.P. – Monitor Polski

M.P. B – Monitor Polski B

Dz. Urz. MENiS – Dziennik Urzędowy Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (wcześniej Dz. Urz. MEN)

Dz. Urz. MI - Dziennik Urzędowy Ministra Infrastruktury,

Dz. Urz. Min. Fin. – Dziennik Urzędowy Ministra Finansów

Dz. Urz. Min. Sprawiedl. – Dziennik Urzędowy Ministra Sprawiedliwości

Dz. Urz. Min. Zdrow. – Dziennik Urzędowy Ministra Zdrowia

Dz. Urz. MK – Dziennik Urzędowy Ministra Kultury,

Dz. Urz. MON - Dziennik Urzędowy Ministra Obrony Narodowej,

Dz. Urz. MPiPS - Dziennik Urzędowy Ministra Pracy i Polityki Społecznej,

Dz. Urz. MRiRW - Dziennik Urzędowy Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi,

Dz. Urz. MSP - Dziennik Urzędowy Ministra Skarbu Państwa,

Dz. Urz. MSZ – Dziennik Urzędowy Ministra Spraw Zagranicznych,

Dz. Urz. MŚiGIOŚ - Dziennik Urzędowy Ministra Środowiska i Głównego Inspektora Ochrony Środowiska,

Dz. Urz. MTiGM - Dziennik Urzędowy Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej,

Dz. Urz. GUS – Dziennik Urzędowy Głównego Urzędu Statystycznego

Dz. Urz. GUM – Dziennik Urzędowy Głównego Urzędu Miar

Dz. Urz. KGP – Dziennik Urzędowy Komendy Głównej Policji

Dz. Urz. KGSP - – Dziennik Urzędowy Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej

Dz. Urz. KIE – Dziennik Urzędowy Komitetu Integracji Europejskiej,

Dz. Urz. KPWiG - Dziennik Urzędowy Komisji Papierów Wartościowych i Giełd,

Dz. Urz. NBP – Dziennik Urzędowy Narodowego Banku Polskiego

Dz. Urz. ULC – Dziennik Urzędowy Urzędu Lotnictwa Cywilnego,

Dz. Urz. UMiRM – Dziennik Urzędowy Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast,

Dz. Urz. UOKiK – Dziennik Urzędowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

Dz. Urz. UPRP – Dziennik Urzędowy Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej,

Dz. Urz. WUG – Dziennik Urzędowy Wyższego Urzędu Górniczego,

Dz. Urz. ZUS - Dziennik Urzędowy Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W związku ze zmianami dot. publikacji Dzienników Ustaw od 1.01.2012 r. (brak wersji papierowej, dziennik publikowany tylko w wersji elektronicznej bez podziału na numery) modyfikacji uległ zapis powołań na akty prawne opublikowane w 2012 r. Zmiana polega jedynie na pominięciu w powołaniu numeru Dziennika Ustaw. Wszelkie wcześniejsze zasady (jak np. pomijanie podawania roku, gdy akt opublikowany został w tym samym roku, w którym został uchwalony) nie ulegają zmianie.

Akty publikowane przed 1.01.2012 r. powoływane są zgodnie z dotychczasowymi zasadami (czyli z podaniem numeru).

Przykłady:

§ 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie przyznawania nagrody rocznej osobom kierującym niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. poz. 112)

rozporządzenie Ministra Skarbu Państwa z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie określenia wzoru kwestionariusza samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej przeznaczonego do przekształcenia w spółkę kapitałową oraz wykazu dokumentów niezbędnych do sporządzenia aktu przekształcenia (Dz. U. z 2012 r. poz. 26)

rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 r. - Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. Nr 49, poz. 296 oraz z 2012 r. poz. 9)

– zapis roku – rok publikacji podawany jedynie w sytuacji, gdy akt ogłoszony w innym roku niż jego data uchwalenia lub gdy mamy do czynienia z tekstem jednolitym, czyli np.:

rozporządzenie Rady Ministrów z 16.12.2003 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie Pomorskiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej (Dz. U. z 2004 r. Nr 1, poz. 2)

rozporządzenie Ministra Zdrowia z 7.01.2004 r. w sprawie badań lekarskich kierowców i osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami (Dz. U. Nr 2, poz. 15)

ustawa z 19.06.1997 r. o zakazie stosowania wyrobów zawierających azbest (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 3, poz. 20)

– zapis numeru (oznaczenie Nr konieczne dużą literą); po numerze przecinek

– zapis pozycji (oznaczenie poz.)

– zapis tekstu jednolitego: (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 8, poz. 26)

– informacja o zmianach: "ze zm." (nie stosujemy "z późn. zm.")

– zapis daty - "z 2.01.2008 r." (miesiąc liczbowo, bez "dnia", czyli nie "z dnia 2.01...")

W przypadku publikatorów europejskich aktów prawnych stosujemy zapis:

– akty publikowane przed 1.05.2004 r.

np. Dz. Urz. WE L 31 z 2002 r., s. 1

– akty publikowane po 1.05.2004 r.

np. Dz. Urz. UE L 171 z 2006 r., s. 90

– akty sprzed wejścia Polski do UE publikowane również w wydaniu specjalnym

np. Dz. Urz. WE L 10 z 2001 r., s. 33; polskie wyd. specj., rozdz. 8, t. 2, s. 141

Stosujemy następujący sposób oznaczania komunikatów wydawanych przez Komisję Europejską:

COM (2004) 334 final

b) powoływanie kodeksów, ustaw itp.

W tekście nazwy ustaw, kodeksów, praw, rozporządzeń piszemy małą literą, np. kodeks karny, kodeks pracy, prawo bankowe, prawo o aktach stanu cywilnego, ordynacja podatkowa, ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych, rozporządzenie Ministra Skarbu w sprawie szczegółowych zasad podziału... – nawet gdy są to nazwy pełne (WYJĄTEK: ustawa z 23.04.1964 r. – Kodeks cywilny, ustawa 29.08.1997 r. – Ordynacja podatkowa). Małą literą zapiszemy także skrócone tytuły dokumentów: traktat akcesyjny, traktat amsterdamski, traktat założycielski, konwencja paryska,

konwencja brukselska, konwencja o prawie traktatów, protokół z Palermo itp. Używamy dużej litery tylko wtedy, gdy podajemy pełny tytuł dokumentu – trzeba to za każdym razem sprawdzać (Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, Traktat o Unii Europejskiej, Traktat UE, Traktat z Lizbony, Konwencja o ochronie praw człowieka i odstawowych wolności, Porozumienie nicejskie dotyczące międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków). Nazwy rodzajów aktów prawnych Unii Europejskiej piszemy tylko małą literą (dyrektywa, rozporządzenie, decyzja, zalecenie): na mocy dyrektywy 2006/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z ... (bez dnia!), rozporządzenie Rzym I, Rzym II (nie: rozporządzenie „Rzym I”, „Rzym II”), art. 17 szóstej dyrektywy. W przypadku Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i Traktatu o Unii Europejskiej oraz (po 1.12.2009 r.) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zastępującego TWE dalej w tekście stosujemy skróty: TWE, TUE i TFUE. Nigdy nie używamy dwóch skrótów (nie: dalej jako TWE lub Traktat WE lub Traktat, ale: dalej jako TWE).

Unikamy rozpoczynania zdania od skrótu (czyli nie „K.c. stanowi” a „Kodeks cywilny stanowi”). Jeżeli w tekście występuje „kodeks cywilny” bez konkretnego artykułu, to dajemy pełną nazwę

kodeksu, czyli np.: „W myśl kodeksu cywilnego...”.

c) skróty aktów prawnych

Stosowanie skrótów nie jest obligatoryjne, jednak w sytuacji skracania nazwy aktu, skrót powinien być zdefiniowany zgodnie z poniższymi zasadami.

Skróty stosowane przy powołaniu jednostek - gdy mowa o akcie jako takim sugerowany cały zapis (czyli „art. 5 k.c.”, ale „zgodnie z kodeksem cywilnym”).

Zasada tworzenia skrótów:

- w przypadku skrótów jednoliterowych nie wstawiamy spacji po literach - czyli „p.d.o.f.”
- w przypadku skrótów wieloliterowych wstawiamy spacje po kropkach - czyli „pr. wodn.”

kodeksy – wykaz stały, pierwsze litery części składowych tytułu (z pominięciem „w sprawach”, przymków, spójników itp.), z kropkami po każdej literze, bez spacji

wykaz skrótów kodeksów:

k.c. – kodeks cywilny

k.h. – kodeks handlowy

k.k. – kodeks karny

k.k.s. – kodeks karny skarbowy

k.k.w. – kodeks karny wykonawczy

k.m. – kodeks morski

k.p. – kodeks pracy

k.p.a. – kodeks postępowania administracyjnego

k.p.c. – kodeks postępowania cywilnego

k.p.k. – kodeks postępowania karnego

k.p.w. – kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia

k.r. – kodeks rodzinny

k.r.o. – kodeks rodzinny i opiekuńczy (bez „i” w skrócie)

k.s.h. – kodeks spółek handlowych k.w. – kodeks wykroczeń

k.z. – kodeks zobowiązań

kodeks celny – nigdy nie stosujemy skrótu k.c. (aby nie mylić z kodeksem cywilnym), zapis zawsze w pełnej formie

kodeks wyborczy – nie stosujemy skrótu k.w. (aby nie mylić z kodeksem wykroczeń) - albo zapis w pełnej formie, albo jako "k. wyb."

ustawa – prawo.....:

- nazwy dwuczłonowe – (pr-kropka-spacja-skrót-kropka):

pr. at. – prawo atomowe

pr. aut. - prawo autorskie

pr. bud. – prawo budowlane

pr. geol. – prawo geologiczne

pr. bank. – prawo bankowe

pr. up. – prawo upadłościowe

pr. dew. – prawo dewizowe

- nazwy wieloczłonowe (p-kropka-skrót jednoliterowy-kropka-skrót jednoliterowy-kropka):

p.d.g. – prawo działalności gospodarczej

ustawy – skróty tworzone na zasadzie:

skrótów tworzymy z najważniejszych określeń użytych w nazwie aktu. Pomijamy zaimki, przyimki itp. np. ustawa o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne w skrócie będzie brzmieć u.z.p.d.f. a nie np. u.o.z.p.d.o.n.p.o.p.o.f.

u.p.d.o.f. – ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych

u.p.d.o.p. – ustawa o podatku dochodowym od osób prawnych

u.p.o.l. – ustawa o podatkach i opłatach lokalnych

u.s.w. – ustawa o samorządzie wojewódzkim

u.s.g. – ustawa o samorządzie gminnym

u.k.s. – ustawa o kontroli skarbowej / ustawa karna skarbowa (możliwość modyfikacji w obrębach poszczególnych pozycji – gdy występują obie ustawy, konieczność ew. wprowadzenia rozróżnienia, np. u.ko.s lub u.ka.s.

Liczba liter w skrócie powinna mieścić się w sensownych granicach max 5, np. u.p.d.o.f, u.p.d.o.p., u.z.p.d.f.

inne zasady:

- o.p. – skrót dla ordynacji podatkowej
- przy tworzeniu skrótów tytułów rozporządzeń na początku skrótu litera „r” (analogicznie do litery „u” na początku skrótów ustaw)

w sytuacji gdy tytuł ustawy zawiera nazwę własną, skrót może być utworzony na zasadzie: "ustawa o KRS" (ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa),

"ustawa o NBP" (ustawa o Narodowym Banku Polskim).

Na analogicznej zasadzie skrót "ustawa o VAT" (ustawa o podatku od towarów i usług).

Staramy się nie używać skrótów jako pierwszego wyrazu w zdaniu. Np. zamiast "U.z.p.d.f. reguluje zasady" powinno być "Ustawa o zryczałtowanym podatku dochodowym reguluje zasady...". Nie dotyczy to przypisów, jeśli za pomocą skrótu mamy podany namiar na jakiś artykuł (art. 1 ust. 3).

Zanim w tekście właściwym zaczniemy stosować skrót, najpierw musimy podać jego rozwinięcie (chyba że do publikacji jest dołączony wykaz skrótów) - zasada ta dotyczy nie tylko skrótów aktów prawnych.

d) powołanie jednostek redakcyjnych aktów prawnych

- art. ust. pkt (bez względu na liczbę i przypadek bez kropki!), lit., zd. (zd. ost. – zdanie ostatnie, zd. przedost. – zdanie przedostatnie), ak. - czyli: art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a zd. 2, art. 10 ak. 3 (skrót ak. i zd. rozwijamy w przypadku bezpośrednich odwołań do tych miejsc, np.: niejasna funkcja normatywna zdania drugiego tego artykułu...)

- nie stosujemy oznaczeń „art. art.” lub „§ §” przy powołaniu kilku artykułów lub paragrafów (po prostu: „art. 1–3” i „§ 1–8”, nie "art. art. 1–3" i "§ § 1–8"); analogicznie nie stosujemy zapisu s.s. na oznaczenie stron
- gdy podajemy części aktów prawnych, takie jak tytuł czy księga, używamy małej litery i cyfry na oznaczenie numeru: tytuł XXIII księgi III kodeksu cywilnego

Powoływanie orzeczeń

przykład: uchwała SN z 8.11.1991 r. (II CO 16/91), OSNC 1993/3, poz. 40 (nazwa sądu zawsze skrótowo);

W wyniku wejścia w życie Traktatu Lizbony po 1.12.2009 r. nastąpiła zmiana nazewnictwa organów Unii:

mamy teraz Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (a nie Wspólnot Europejskich – których już nie ma!), w skład którego wchodzi: Trybunał Sprawiedliwości (dalej jako TS, a nie ETS!), Sąd Pierwszej Instancji (dalej jako Sąd, a nie jak dotąd: SPI – tu trzeba uważać, bo autorzy często podają skrótowo „Sąd” na oznaczenie np. Sądu Najwyższego).

Pełnych nazw trybunałów (Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Europejski Trybunał Praw Człowieka) nie skracamy „dalej jako Trybunał”, używamy skrótowca: dalej jako TSUE, ETPCz. W przypadku Trybunału Stanu w związku ze zmianami nazewnictwa lizbońskiego po 1.12.2009 r. podajemy zawsze pełną nazwę, by nie mylić z Trybunałem Sprawiedliwości w Luksemburgu.

Gdy wiadomo, że orzeczenie nie jest nigdzie publikowane, zamiast miejsca publikacji używany zwrot niepubl.

Jeśli orzeczenie jest w Systemie Informacji Prawnej LEX, miejsce publikacji zapisujemy jako "LEX nr" (wielkimi literami, bez określeń "LEX Temida", "LEX Omega" itd.), np.:

uchwała SN z 8.12.2008 r. (III CO/08), LEX nr 123456

W przypadku kilku miejsc publikacji, podajemy miejsce publikacji „ważniejsze” – zbiór urzędowy lub to miejsce publikacji, gdzie np. zamieszczona została pełna treść orzeczenia (np. z uzasadnieniem).

Wprowadzamy oparty na ECLI (europejskiej sygnaturze orzecznictwa) nowy sposób cytowania orzecznictwa przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Sygnaturę dla wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie C-403/03 *Schempp* zapisujemy: EU:C:2005:446,

gdzie:

- „EU” wskazuje na to, że chodzi tu o rozstrzygnięcie wydane przez sąd Unii (gdyby rozstrzygnięcie pochodziło od sądu krajowego, zamiast „EU” w tym miejscu znajdowałby się kod państwa członkowskiego, z którego pochodziłoby dane rozstrzygnięcie);

- „C” wskazuje na to, że chodzi tu o rozstrzygnięcie wydane przez Trybunał Sprawiedliwości. Gdyby rozstrzygnięcie pochodziło od Sądu czy też Sądu ds. Służby Publicznej, odpowiednio znajdowałyby się tu litery „T” i „F”;
- „2005” wskazuje na to, że rozstrzygnięcie zostało wydane w 2005 r.;
- „446” wskazuje na to, że chodzi tu o 446 sygnaturę ECLI przypisaną w tym właśnie roku.

Tytuły spraw nadal zapisujemy kursywą, natomiast strony spraw zapisujemy używając słowa „przeciwko”, np.:

Wyrok *Wahlström przeciwko Frontex*, F-87/11, EU:F:2013:10, pkt 32

Źródło: http://curia.europa.eu/jcms/jcms/P_125997/

Nie używamy określenia "sygn. akt".

Skróty oficjalnych wydawnictw z orzecnictwem:

ONSA – Orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego

ONSA WSA – Orzecznictwo Naczelnego Sądu Administracyjnego i wojewódzkich sądów administracyjnych

OSNAPiUS – Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

OSNC – Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Cywilna

wcześniejsze modyfikacje OSNC:

OSNCK – Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izby Cywilnej i Izby Karnej

OSNCP – Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izby Cywilnej, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

OSN(C) i OSN(K) – Orzeczenia Sądu Najwyższego (Izba Cywilna) Orzeczenia Sądu Najwyższego (Izba Karna)

OSNKW – Orzecznictwo Sądu Najwyższego. Izba Karna i Wojskowa

OSNP – Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych

OSP – Orzecznictwo Sądów Polskich

OSPika – Orzecznictwo Sądów Polskich i Komisji Arbitrażowych

OTK – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego

OTK-A – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego; zbiór urzędowy, Seria A

OTK-B – Orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego; zbiór urzędowy, Seria B (od 2002 r.)

OSA – Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych

OwSS – Orzecznictwo w Sprawach Samorządowych

Biul. Skarb. – Biuletyn Skarbowy Ministerstwa Finansów

Biul. SN – „Biuletyn Sądu Najwyższego”

ECR – European Court Reports (do 1.05.2004 r.; po tej dacie: Zb. Orz. - Zbiór Orzecznictwa)

Pozostałe zbiory orzecznictwa

Apel.-Lub. – Apelacja. Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Lublinie
Apel.-W-wa – Apelacja. Orzecznictwo Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Biul. SN – Biuletyn Informacyjny Sądu Najwyższego

Biul. Skar. – Biuletyn Skarbowy Ministerstwa Finansów

FK – Finanse Komunalne

KZS – Krakowskie Zeszyty Sądowe. Orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Krakowie w sprawach karnych

M.P.Pr.-wkł. – Monitor Prawa Pracy – wkładka

M. Pod. – Monitor Podatkowy

M. Praw. – Monitor Prawniczy

OSA – Orzecznictwo Sądów Apelacyjnych

OSAB – Orzecznictwo Sądów Apelacji Białostockiej

OSN – Orzecznictwo Sądu Najwyższego (wybór z lat międzywojennych)

OSNPG – Orzecznictwo Sądu Najwyższego, Wydawnictwo Prokuratury Generalnej

OSPika – Orzecznictwo Sądów Polskich i Komisji Arbitrażowych

OSP – Orzecznictwo Sądów Polskich

PiP – Państwo i Prawo

PiZS – Praca i Zabezpieczenie Społeczne

Pr. Gosp. – Prawo Gospodarcze

Prok. i Pr. – Prokuratura i Prawo

POP – Przegląd Orzecznictwa Podatkowego

PPH – Przegląd Prawa Handlowego

Pr. Pracy – Prawo Pracy
PS-Wkł. – Wkładka do Przeglądu Sądowego
PUG – Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego
ST – Samorząd Terytorialny
Czasopisma
EPS Europejski Przegląd Sądowy
KPP Kwartalnik Prawa Prywatnego
NP Nowe Prawo
PiP Państwo i Prawo
PiM Prawo i Medycyna
PiZS Praca i Zabezpieczenie Społeczne POP Przegląd Orzecznictwa Podatkowego
PPE Przegląd Prawa Egzekucyjnego
PPH Przegląd Prawa Handlowego
PPK Przegląd Prawa Karnego
Pr. Bank. Prawo Bankowe
Pr. P. Wart. Prawo Papierów Wartościowych
Pr. Pracy Prawo Pracy
Pr. Spółek Prawo Spółek
Prok. i Pr. Prokuratura i Prawo
Prz. Pod. Przegląd Podatkowy
Prz. Sejm. Przegląd Sejmowy
PS Przegląd Sądowy
PUG Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego
RPEiS Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny
Rzeczposp. Rzeczpospolita
Sam. Teryt. Samorząd Terytorialny
Sł. Prac. Służba Pracownicza

St. Praw. Studia Prawnicze

St. Pr.-Ek. Studia Prawno-Ekonomiczne

St.Pr.PiPsp Studia z zakresu prawa pracy i polityki społecznej

TPP Transformacje Prawa Prywatnego

WPP Wojskowy Przegląd Prawniczy

PPiPS Z Problematyki Prawa Pracy i Polityki Socjalnej

Możliwość ew. modyfikacji skrótów w obrębie konkretnej publikacji – bo może występować zarówno „Przegląd Sądowy” i „Przegląd Sejmowy” (PS), „Przegląd Policyjny” i „Przegląd Penitencjarny” (PP) itp.

Przypisy

UWAGA – zasady dotyczą także powołań, umieszczonych bezpośrednio w tekście (nie jako przypisy)

Stosujemy następujący sposób zapisu:

Zob. K. Buchała, Prawo karne materialne, Warszawa 1989, s. 469; J. Czarzasty, Przyczynek do problematyki klauzul generalnych, „Państwo i Prawo” 1978/5, s. 83.

J. Naworski, Kilka uwag na temat zasady walutowości w świetle nowego Prawa dewizowego, „Palestra” 1999/9–10, s. 41.

Zob. zdanie odrębne K. Buchała, Prawo..., s. 490.

K. Buchała, Prawo..., s. 490.

Zob. (a nie Patrz) P. Smoleń, Opłaty, w: W. Wójtowicz (red.), A. Gorgol, A. Kuś, A. Niezgoda, P. Smoleń, Zarys finansów publicznych, Warszawa 2000, s. 5–23.

Por. A. Niezgoda, Tytuł artykułu, „Wokanda” 2002/1, s. 8.

A. Gorgol, Tytuł artykułu, „Prokuratura i Prawo” 2000/2, poz. 9.

J. Kowalski w: Tytuł, A Wiśniewski (red.), Warszawa 2003, s. 2.

A. Adamek, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, LEX/el. 2005

– umieszczenie znaków przypisów w tekście PRZED znakiem interpunkcyjnym

Wyjątek: gdy odnośnik wstawiamy po skrócie zakończonym kropką, a jest to jednocześnie koniec zdania, to po znaku przypisu kropki nie stawiamy, np.:

Tytułem przypomnienia należy wskazać, że z art. 180 k.s.h. wynika generalna zasada zbywalności udziałów w spółce z o.o.²¹

- tytuły publikacji kursywą (glosy, komentarze), tytuły wydawnictw ciągłych w cudzysłowie (czasopisma).
 - przypisy rozpoczynamy wielką literą, kończymy kropką.
 - budowa przypisu: inicjał imienia + nazwisko + tytuł + inne informacje (w kolejności: nr wydania, nr tomu, tytuł tomu) + miejsce i rok wydania – wszystkie dane oddzielone przecinkiem (także po nazwisku autora nie stawiamy dwukropka)
 - nie podajemy nazw wydawnictw - tylko nazwa miasta
 - numer wydania - nie podajmy wydania pierwszego
 - poszczególne pozycje w jednym przypisie oddzielamy średnikiem – np. Zob. K. Buchała, Prawo karne materialne, Warszawa 1989, s. 469; J. Czarzasty, Przyczynek do problematyki klauzul generalnych, „Państwo i Prawo” 1978/5, s. 83.
 - skrót strony: s. (nie str.); nie stosujemy skrótów „n.” i „nast.” (czyli nie: s. 193 i n., tylko: s. 193 i 194)
 - tytuły książek i artykułów podajemy kursywą, bez cudzysłowów
 - tytuły czasopism podajemy w cudzysłowie i bez kursywy
 - praca zbiorowa zapisywana skrótem praca zbior.
 - oznaczenie redakcyjne „w:” poprzedzamy przecinkiem, gdy podajemy wcześniej tytuł artykułu (P. Smoleń, Opłaty, w: A. Gorgol, A. Kuś, A. Niezgoda, P. Smoleń, W. Wójtowicz (red.), Zarys finansów publicznych, Warszawa 2000, s. 5–23), przecinka nie stawiamy, gdy podajemy samego autora (J. Kowalski w: Tytuł, A. Nowak (red.), Warszawa 2003, s. 2).
 - numer tomu podajemy za pomocą skrótu t., liczbę tomów podajemy tylko cyfrą arabską; jeśli tom ma swój tytuł, to zapisujemy go kursywą po dwukropku: A. Nowak, Tytuł dzieła, t. 1: Tytuł tomu
- Adres publikacji obcojęzycznej podajemy w oryginale, poza oznaczeniami edytorskimi oraz miejscem publikacji (jeśli ma formę polską - Londyn, Paryż itd.):
- J. Loughlin, B.G. Peters, The State Traditions, Administrative Reform and Regionalization, w: M. Keating, The Political Economy of Regionalism, J. Loughlin (red.), Londyn 1997, s. 5

Cytaty

Cytaty zapisywane w cudzysłowie, prostą czcionką (wszelkie, także przepisów prawnych).

Cudzysłowy wewnętrzne (znajdujące się wewnątrz innych cudzysłowów) oznaczane cudzysłowami ostrokątnymi francuskimi: « i »; nie stosujemy oznaczania przecinkowo-apostrofowego (, i ‘).

Przykład:

„Wiele zastrzeżeń i nieporozumień spowodować może swoista «wylizanka», której efektem dodatkowo...”

Interpunkcja

Sprawy często o charakterze oczywistym, ale w związku z jednak występowaniem błędów, próba ich jednoznacznej regulacji:

- zdanie kończące się skrótem zakończonym kropką nie wymaga dodatkowej kropki oznaczającej koniec zdania;
- odstęp po znaku interpunkcyjnym, nie przed nim (dotyczy: . , ; : ! ?); analogicznie - spacja przed nawiasem otwierającym "(" i po nawiasie zamykającym ")" (chyba, że po nawiasie zamykającym znak interpunkcyjny);
- przy cudzysłowie brak spacji po cudzysłowie otwierającym i przed zamykającym – czyli „tekst” a nie „ tekst”;
- spacja pomiędzy inicjałem imienia a nazwiskiem (czyli "J. Jeżewski" a nie "J.Jeżewski");
- brak spacji pomiędzy dwoma inicjałami imion przed nazwiskiem, np. W.J. Katner;
- bez spacji między liczbą a oznaczeniem procentów – czyli „10%” a nie „10 %”;
- nie „w latach 80-tych” a zawsze: „w latach 80. XX w.”, „w latach 80. ub. w.”, w latach 80. ub. stulecia”;
- odmiana słowa Rzeczpospolita zależna od znaczenia:

„Rzeczpospolita” (dziennik) - Rzeczpospolitej, Rzeczpospolitą

Rzeczpospolita Polska - Rzeczypospolitej Polskiej, Rzeczpospolitą Polską.

Inne zasady

– łacina oraz zwroty obcojęzyczne zapisujemy kursywą (np. *face to face*, *ab ovo*; wyjątek: quasi, notabene),

Nie stosujemy kursywy, gdy cytujemy teksty obcojęzyczne publikacji. Kursywą piszemy także tytuły wydawnictw nieciągłych.

– zapis liczb – tysiące oddzielane są kropkami – np. 12.000, 100.000 ; dot. sytuacji, gdy mamy do czynienia z liczbą od pięciocyfrowej w górę – 1200 zapisujemy bez kropek.

Zmiany związane z wejściem w życie Traktatu z Lizbony

Z dniem wejścia w życie Traktatu z Lizbony, tj. 1.12.2009 r., Unia Europejska uzyskała osobowość prawną i przejęła z tym dniem kompetencje należące dotychczas do Wspólnoty Europejskiej. Wraz z wejściem w życie Traktatu z Lizbony przestaje obowiązywać tzw. struktura filarowa, a Unia otrzymuje nowe ramy instytucjonalne. Dotychczasowe prawo wspólnotowe stało się z tym dniem prawem Unii Europejskiej (Prawem unijnym), obejmującym wszystkie przepisy wydane na podstawie traktatu o Unii Europejskiej i tzw. traktatów założycielskich, w tym Traktatu o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej. Używany w niniejszym opracowaniu termin „prawo wspólnotowe” dotyczy orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości i doktryny sprzed wejścia w życie Traktatu z Lizbony.

*standaryzacja ma służyć pomocą autorom tekstów, w celu zapobiegania rozbieżnościom w stosowaniu zapisów